

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010105
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7813010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému G. A. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/36/2013 zo dňa 3. 7. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 25. novembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/36/2013 zo dňa 3. 7. 2013 bol obžalovaný podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9Er/176/2005-173 zo dňa 12. 1. 2009, právoplatným 28. 1. 2009, bol schválený príklep udelený na dražbe konanej dňa 24. 10. 2008 vydražiteľovi G. G. na nehnuteľnosti vedené v katastrálnom území Gočovo na LV č. 347 - rodinný dom súpisné číslo 159 a príľahlé záhrady, zastavané plochy a nádvorcia, čím sa G. stal ich výlučným vlastníkom

najmenej odo dňa 1. 7. 2011 doposiaľ, v obci Gočovo, okres Rožňava protiprávne užíva skolaudovaný rodinný dom č. 159 s príslušenstvom, vedený na LV č. 347, k. ú. Gočovo, uvedené nehnuteľnosti odmieta vypratať a odovzdať, bráni v ich užívaní zákonnému vlastníkovi G. G., pričom rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/65/2009 zo dňa 22. 10. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/34/2010 zo dňa 10. 6. 2010 mu bola uložená povinnosť vypratať uvedenú nehnuteľnosť a vydať od nej kľúče a vo veci prebieha aj exekučné konanie o vypratanie nehnuteľnosti,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného G. G., nar. XX. 3. XXXX, bytom N., T. č. XXX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou B. G., nar. XX. 3. XXXX, bytom tamtiež, s nárokom na náhradu spôsobenej škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že vlastníkom sporného domu je nepochybne G. G., ktorého vlastnícke právo bolo nadobudnuté na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9Er/176/2005-173 zo dňa 12. 1. 2009, o schválení príklepu udeleného menovanému vydražiteľovi na dražbe konanej dňa 24. 10. 2008. Má zato, že je nevyvrátiteľné, že obžalovaný predmetnú nehnuteľnosť užíval a užíva bez súhlasu výlučného vlastníka napriek jeho vôli, prejavenej v opakovaných výzvach na vydanie nehnuteľnosti. Podľa jeho

názoru skutková podstata tohto prečinu je naplnená aj po stránke objektívnej, keďže obžalovaný vedel, že v dome sa zdržiava a užíva ho protiprávne na úkor vlastníka domu a teda úmyselným konaním narušil záujem na ochrane majetku občanov. Poukázal na to, že podstatou núteného výkonu rozhodnutia o vypratani nehnuteľnosti sú opatrenia smerujúce k vykázaniu povinného z nehnuteľnosti a preto trestno-právny postih až v prípade, že by sa prostriedok núteného výkonu rozhodnutia minul účinku, považuje za neúčelný. Ďalej uviedol, že je nepochybné, že obžalovaný protiprávny stav vyvolal a udržoval ho, pričom nie je možné poškodeného odkazovať s poukazom na subsidiaritu trestného práva na občiansko-právne, resp. exekučné konanie v prípade, ak obžalovaný naplnil po stránke objektívnej, aj subjektívnej všetky pojmové znaky prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a v zmysle § 322 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. a uloží mu primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, ako aj povinnosť v zmysle § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. vystáť sa z uvedenej nehnuteľnosti v lehote do 5 dní od právoplatnosti rozsudku.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že skutok v danom štádiu vývoja prejednávanej veci nie je trestným činom a k podaniu obžaloby došlo predčasne. Poukázal na to, že využíva postup umožnený Exekučným poriadkom, t. zn., že nehnuteľnosť nevypratá doteraz z dôvodu, že využíva práva, ktoré mu poskytuje platná právna úprava. Dňa 4. 10. 2013 podal na tunajšom súde opakovane návrh na zastavenie exekúcie z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. a/, g/ EP pre jej neprípustnosť. Súčasne požiadal súd o odklad exekúcie až do právoplatného rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie, keďže nehnuteľnosť nie je rozostavanou stavbou a nebola rozostavanou stavbou ani v čase začatia exekúcie, ale je dokončeným skolaudovaným rodinným domom s prideleným súpisným číslom.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí v svojom záverečnom návrhu poukázal na článok 20 Ústavy Slovenskej republiky a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu podaného odvolania.

Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné z dôvodov, ktoré uviedla v písomnom vyjadrení.

Obžalovaný sa pripojil k záverečnému návrhu svojej obhajkyne.

Poškodený sa pripojil k návrhu prokurátora.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými

úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného G. A..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora z dôvodu uvedeného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu považuje krajský súd rovnako ako okresný súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že nemal žiadne pochybnosti o tom, že poškodený G. G. sa stal legálnym vlastníkom vydražených nehnuteľností a že na podklade rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/65/2009 zo dňa 22. 10. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/34/2010 zo dňa 10. 6. 2010, právoplatným dňa 9. 8. 2010 a vykonateľným dňa 13. 8. 2010, obžalovaný G. A. najmenej od 13. 8. 2010 neoprávnene zasahuje do práva poškodeného k predmetnému domu a ďalším nehnuteľnostiam. Zo spisového materiálu je zrejmé, že exekučným titulom vzťahujúcim sa na predmetnú vec je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Rožňava 8C/757/2000 zo dňa 31. 8. 2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/47/2005 zo dňa 10. 3. 2005 o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako správne okresný súd skonštatoval, že zo spisového materiálu Ex 366/2005 a 9 Er 176/2005 neboli zistené také pochybenia, ktoré by svojím obsahom mohli spochybníť vlastnícke právo poškodeného k vydraženej nehnuteľnosti. Na podklade uvedených rozhodnutí a konkrétnych ustanovení Exekučného poriadku, na ktoré podrobne poukázal okresný súd, je aj podľa názoru krajského súdu nepochybné, že obžalovaný nesplnil svoju povinnosť, vznikli voči nemu oprávnené a odôvodnené pohľadávky, ktoré boli dôvodom exekúcie, ktorá postihla jeho existujúci majetok a jeho povinnosťou bolo prinajmenšom po tom, ako sa rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 4C/65/2009, ktorým bolo uložené žalovaným G. A. a G. L. vypratať v ňom označené nehnuteľnosti, túto povinnosť splniť a odovzdať ich poškodenému G. G..

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je však potrebné zároveň uviesť, že proti obžalovanému sa pre obdobný skutok viedlo trestné stíhanie na Okresnom súde v Rožňave v trestnej veci sp. zn. 3T/134/2010, v ktorej Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp. zn. 7To/15/2011 zo dňa 24. 2. 2011 vyslovil právny názor, že trestné právo sa ako špecifické právne odvetvie vyznačuje subsidiárnou funkciou, čo znamená, že ochrana jeho prostriedkami sa použije len v prípade, ak prostriedky iných právnych noriem nie sú dostačujúce, prípadne sa minuli účinku. Vzhľadom na subsidiárnu funkciu trestného práva odvolací súd uzavrel, že neboli využité všetky prostriedky, ktoré poskytujú občianske právo na to, aby osoba, ktorej bolo právoplatne priznané právo dosiahla jeho výkon. Konkrétne krajský súd už v predchádzajúcom konaní poukázal na skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach o vypratání nehnuteľnosti (1Co/34/2010 zo dňa 10. 6. 2010) nadobudol právoplatnosť dňa 9. 8. 2010 a stal sa vykonateľným dňa 13. 8. 2010, z čoho vyplýva, že poškodený mal právo po uplynutí dňa 13. augusta 2010 podať návrh na nútený výkon tohto rozhodnutia exekúciou podľa § 181 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v platnom znení, a až v prípade, že by sa tento prostriedok núteného výkonu rozhodnutia minul účinku a nezabezpečil by poškodenému nerušený výkon jeho vlastníckeho práva, mal poškodený podať trestné oznámenie ako následnú možnosť ochrany jeho práva trestnoprávnymi normami.

Na podklade takto vyjadreného názoru okresný súd po zrušení a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por., teda že skutok nie je trestným činom s tým, že rozsudok sp. zn. 3T/134/2010 zo dňa 6. apríla 2011 nadobudol po odvolacom konaní vykonanom na podklade odvolania prokurátora právoplatnosť dňa 2. júna 2011, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/15/2011, v ktorom krajský súd na uvedený právny názor opätovne poukázal.

Následne bola vo veci podaná obžaloba opäť pre obdobný skutok, ako to bolo vo vyššie uvedenom prípade s tým rozdielom, že bola upravená doba spáchania trestnej činnosti (za obdobie po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku) a v skutku bolo doplnené, že ide o skolaudovaný rodinný dom, na základe kolaudačného rozhodnutia, ktoré vydal Okresný úrad v Rožňave,

Odbor životného prostredia pod č. SP 2000/03398 zo dňa 31. 8. 2000 s tým, že dňa 10. 4. 2001 bolo predmetnému domu pridelené aj súpisné číslo 159.

Na podklade takto zistených skutočností sa krajský súd opätovne stotožnil s názorom okresného súdu, že vo veci naďalej prebieha nútený výkon rozhodnutia - exekúcia, ktorá však nikam nepokročila a navyše došlo k zmene exekútora, ktorý v momente rozhodovania súdu o skutku, ktorý je predmetom tohto konania, nevykonával žiadne úkony, ktoré by k úspešnému vykonaniu exekúcie viedli. Z uvedených dôvodov je aj krajský súd toho názoru, že nemožno konštatovať, že by sa exekúcia minula účinku a nie je vylúčené, že v priebehu exekúcie dôjde k uspokojeniu nárokov poškodeného. Preto krajský súd v tomto štádiu trestného konania, na podklade vykonaných dôkazov a z nich vyplývajúceho preukázaného právneho stavu nemá inú možnosť, než opätovne konštatovať, že neboli využité všetky prostriedky, ktoré poskytuje občianske právo na to, aby osoba, ktorej bolo právoplatne priznané právo dosiahla jeho výkon. Z uvedeného dôvodu pri posúdení obžaloby a vykonaných dôkazov sa stotožnil krajský súd s názorom okresného súdu, že aj v tomto prípade bola obžaloba podaná predčasne a bolo potrebné vyčakať na výsledok exekúcie. Skutočnosť, že obžalovaný využíva všetky legitímne prostriedky k odvráteniu núteného výkonu rozhodnutia nezakladá, podľa názoru krajského súdu trestnosť jeho konania. V tejto súvislosti záverom krajský súd podotýka, že prokurátor podal obžalobu opätovne aj napriek tomu, že krajský súd vyššie uvedený názor opakovane vyjadril už v predchádzajúcej trestnej veci s tým, že dôvody odvolania v prejednávanej veci sú v podstate totožné s dôvodmi odvolania prokurátora v predchádzajúcej trestnej veci.

Tento názor nie je podľa názoru krajského súdu ani v rozpore s článkom 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ktorý sa okrem iného odvoláva prokurátor v podanom odvolaní, nakoľko ochrana vlastníckeho práva je zabezpečovaná aj Exekučným poriadkom, ktorého všetky inštitúty však doposiaľ v rámci občianskeho súdneho konania, resp. exekučného konania neboli využité.

Nepochybil okresný súd, ani keď poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody, vzhľadom na oslobodzujúci výrok rozsudku obligatórne v zmysle ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok

nie je prípustný.